

Reactie op rechtvaardigingsleer van eeuwigheid ds. F. Mallan – klik onder :

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/01/weerlegging-ws-dwaalleer-ds-f-mallan-omtrent-rechtvaardiging-van-eeuwigheid.pdf>

Van: Wim M.

Verzonden: zaterdag 9 januari 2010 - 15:17 uur

Aan: 'D.J. Kleen'

Onderwerp: Misstanden in het kerkelijke leven

Beste Daan,

Een ware zienvriend van Ds. F. Mallan, noemde hem eens in zijn drift (scheuring in 1980) : De paus van Rhenen ! (waar Ds. F. Mallan destijds stond)

Deze man (Ds. A. Wink uit Veenendaal, staat nu boven aarde, en wordt a.s. maandag D.V. begraven te Veenendaal). 84 jaar geworden. Geen twijfel over de staat van deze man. Het karakter is echter nooit bekeerd geworden en dat zal ook nooit bekeerd worden. Ik sprak een gereformeerd kerkmens (in korte broek gehuld) die zei me deze zomer (bij Ad Wink was het duidelijk, daar kwam God in zijn leven) Zoiets hadden we in onze woonplaats nooit eerder gezien. Ook niet onder de kerkmensen! Eertijds, waren deze personen (Mallan en Wink) zeer goede (en bovenal geestelijke) zienvrienden.

Echter rond de onsmakelijke zaken rond Ds. A. van den Berg te Gouda, (deze zou de levendmaking, te laat stellen in zijn prediking, ziedaar het gehele geschil kort samengevat), zijn er zoveel dingen (over en weer) geschiedt die het daglicht van een christen niet kunnen verdragen. Tijdens een avondmaalsbediening in Veenendaal in die tijd kwam het volk, ontdaan van de kerkelijke verwickelingen, niet aan de dis, waarop Ds. A. Wink de vraag stelde : "Volk, wanneer komen jullie nu aan de tafel, of wachten jullie tot Pasen en Pinksteren op één dag vallen?" (O, hoe goddeloos...)

Geschrokken door deze uitspraak verlieten diverse mensen de kerk, waarop Ds. de beruchte uitspraak deed : "Als er nog meer zijn die naar de Paus van Rhenen willen gaan dan kunnen ze nú ook vertrekken" Het laat zich raden welk een goddeloze affaires dit allemaal inhield.

Om dit te durven schrijven moet je wel sterk in de schoenen kunnen staan (er is een bandopname en ik heb dit uit 1e hand)

(even vooraf : Ds. Adriaan (Ad) Wink, was opgegroeid in een Marxistisch gezin in Vrienzveen, er was niet eens een Bijbel in huis, dus antichristelijk, zelf voetbalde hij in Heracles Almelo op zondag..., als matroos kwam hij in de kerk onder Ds. F. Mallan, en werd gegrepen middelijk onder die prediking, die verbinding werd een nauwe (in geestelijk opzicht) Alles is voor die man nieuw geworden in zijn leven.

Nu moet even van mijn hart, dat het niet ten goede kan zijn, voor alle betrokken partijen, voor de zuiverheid van het onderzoek en de pennenstrijd rond de dogmatisch waarheden, een Kind

des Heeren, de titel Paus toe te voegen. Ja, zijn vijanden hebben hem dikwijls een dictator (mijn Oom) en een Paus genoemd.

Daan, daar wil jij toch niet aan gaan meewerken? Deze man is met zielsbanden aan het ware volk van God verbonden (geweest) en tot op de huidige dag. We noemen zomaar enkele namen van reeds ingezamelde schoven :

*Ds. G.H. Kersten

*Hubertus Schreuders

*Ary Gunter

*Daan van Mourik

*Ds. W.C. Lamain

en zo kunnen we een hele rij opstellen. Al is het getal der ware Sionieten als het ware tot niet geworden anno Domini 2010. Mijn woonplaats ? Katwijk aan Zee ?

Dat hem op de avond van zijn leven zoveel smaad * ten deel valt is voor mensen die er jaren onder gekerkt hebben een scherts te noemen. (** en dan doel ik op de betiteling van Paus en de vergelijking met de Nazi's*)

Gekker wordt het dus nog als er een verhaal over Nazi's wordt ingevoerd, een puur Nationale/Politieke daad. (als instrument uiteraard wel in Satans klauwen gebruikt)

Theologisch voor zover het de nakomelingen van Abraham (het bondsvolk Israël betreft)

Als we dit als vergelijkingsmateriaal nemen in een Theologische dispuut zijn we m.i. helemaal verkeerd bezig. Dit is geen oprecht vergelijk.

Mallan (ik ben er getuige van) is vrij van ons aller bloed! (het is de Allerhoogste bekend)

In zoverre is hij als (ex-slager) voor menig mens gebruikt mogen worden om het heilige huisje te doen sneuvelen.

Zou ik het wagen om iets van de theologische visie of het kerkverband van Ds. K. Veldman op dergelijke wijze in te leiden ? Dat zou toch immers niet op zijn plaats zijn. Ofwel ongepast. (Daan, je hebt de CD uit mijn woonplaats van ds. KV ontvangen, van de 300 mensen waren er 200 uit de andere kerken (OGGiN/GGiN/GG) Allen waren het er roerend over eens dat er goede zaken werden verhandeld.

We moeten de stellingen zoals je ook gedaan hebt Schriftuurlijk tegen elkaar stellen en vragen om licht over deze zaken. Diverse visies op deze zaken.

Waarom zouden de afgescheidenen (van Ledeboer af tot op vandaag zijn afgeweken (zoals jij dat noemt) van de leer der Reformatoren ?

Voelen ze zich dan niet 1 met deze opvattingen ?

Bestrijden ze die ?

Is het niet een nader Reformatorisch licht ?

Ik schrijf liever een Geestelijk licht ?

Hoe kan iemand tegen zijn eigen ondervinding/bevinding leren ?

Dat zou toch al te dwaas zijn ?

Ik ben echter bang, dat al het geschrevene op de achtergrond dreigt te geraken als we een *dergelijke wijze een rondschrijven* gaan opstellen.

Dit wil ik er even van zeggen.

Het is even niet op een A-4 tje te zetten hoe de zaken liggen.

Er zijn helaas (en ben ik eronder ?) veel "geestelijke papegaaien"

één in een degelijk jasje dan nog wel te verstaan...

*Zie ook nog even mijn vorige mail over het feitelijk bewijs van die molestatie van een kerkganger.
Ik zou dat graag eens willen hebben om e.e.a. te verifiëren.*

Een slotvraag : Hebben we nu al dit geschrijf onder biddend opzien tot den allerhoogste opgesteld, òf hebben we een ander uitgangspunt gehad ?

Onzelf bedoeld ?

Gods eer bedoeld ?

God weet het.

Daan, Het is ook niet gepast, de gebreken, zonden van elkaar per mail te verspreiden (publiekelijk); Stel nu, dat ik bepaalde dingen van iemand weet (van jou bijvoorbeeld) en ik ga hiermee de wijde wereld in ? Dat zou toch hypocriet zijn als je elkaar het goede toewenst in dit leven bij aanvang van een nieuw jaar. Nu, leer dan van een halfinvaliden man dat het beter is onder 4 ogen (indien mogelijk) de zaken te bespreken. Advies ook : schrijf de classis aan als het je een opgebonden zaak ik geworden. Als smijten ze je er dan uit !

Ik hoor nog wel e.e.a. van je.

Groetend,

Wim M.

Van: D. Kleen

Verzonden: zaterdag 9 januari 2010 - 22:53 uur

Aan: Wim M.

Onderwerp: Misstanden in het kerkelijke leven

“Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij liever dan dezen....??”

Jij moet ook nog een beetje van je (dominees)afgoden verlost zien te worden, Wim. Je verwijt me dat ik ds. Mallan met de nazi's heb vergeleken. Heb je dan deze onderstaande regel vergeten te lezen? Citaat uit mijn weerlegging : *“Even ter verduidelijking, het ging mij hier om het beeld van misleiding en bedrog, en beslist NIET om het vergelijk van ds. Mallan met de nazi's.”*

Wat betreft 'de paus van Rhenen', schreef ik het volgende:

“Zelfs van dominees, die in hun kerkverband tot pausen verheven zijn geworden, en daarmee een niet geringe invloed uitoefenen op de gedachtegangen van vele onkundige zoekende zielen.”

Dit was ten eerste niet zozeer op zijn persoon gericht, maar meer bedoeld om de afgoderij die velen met dominees plegen, aan te willen tonen. Wanneer men dan ook nog de on-Bijbelse en kromme uitspraken en leerdwalingen van zulke dominees, boven het Woord gaat verheffen, dan wordt het wel heel erg. Ik zal je nog een anekdote vertellen, wat ik ook had kunnen schrijven, maar niet heb gedaan, omdat het anders teveel op de persoon van Mallan gericht zou zijn, waaruit blijkt dat ds. Mallan niet alleen door mensen tot een paus verheven is geworden, maar zichzelf ook meerdere malen zeer pauselijk heeft opgesteld jegens zijn collega-ambtsbroeders.

Ds. M. De Ketterij was in de zonde tegen het 7^e gebod gevallen, met een catechisante van hem. Hij werd door ds. Mallan meteen geschorst. Ds. Joh. Van der Poel hoorde dat zijn broer voor God in de schuld was gekomen, en zocht zijn broer op. (*Daar was paus Mallan te hoogmoedig voor*) Vanaf de kansel zei ds. Van der Poel: “we hebben broer De Ketterij opgezocht, en hebben onderzocht wat onderzocht moest worden. Wij verafschuwen en haten zijn val in deze zonde, maar we beminden zijn tranen en waren jaloers op zijn door God bewezen kinderlijke genade. En wanneer hij in zijn kerkverband niet meer mag preken, dan komt hij gewoon bij ons.” Zelf op de band gehoord, Wim. Hierbij nam Poel het later ook nog voor zijn catechisante op. Waarover hij zei: Dat God nooit een half werk doet, de eer van deze vrouw moest daarom ook nog hersteld worden. Het zou goed zijn als broer De Ketterij met haar zou trouwen. De Ketterij stemde in, en vroeg deze vrouw ten huwelijk, en ze zijn gelukkig met elkaar getrouwd. Kijk Wim, dat was Poeltje uit Ede. Wat heb ik van deze man veel gehouden, ondanks dat ik hem niet kende. Deze man had een verzoenlijk hart, en leefde vanuit deze overtuiging: ‘vandaag viel broer De Ketterij, maar morgen ben ik het. Heere bewaar me voor de zonden.’ Dat Poel zich alzo had opgesteld jegens een dominee, waar hij uiteindelijk zgn. niets mee te maken had, daar was paus Mallan zeer furieus over geworden. Waarop hij Poel en zijn boekjes begon zwart te maken, (zie bijlage op de laatste pagina van dit artikel). Het boekje waar het omging heette ‘Eben Haezer’. Poel heeft daar nooit op gereageerd, en heeft zich later ook nog verzoenlijk jegens Mallan op willen stellen, toen hij voorbereiding van het HA in Alblasterdam moest preken. Hij moest maar hij kon niet, vanwege de breuk die er lag met een van zijn collega-ambtsbroeders. Weer was het Poel die de minste mocht wezen, en vanuit de nood van zijn ziel Mallan opbelde ter verzoening. Mallan vergaf hem, en vroeg tenslotte ook vergeving aan Poel.

Lees deze anekdote uit zijn levensbeschrijving door J.M. Vermeulen :

Er lag eens een breuk tussen mij en een ambtelijke broeder ergens in ons vaderland. Die man had voor mij de grootste schuld, dus hij moest terugkomen. Evenwel had ik er geen gemak van. Maar ja, hij had dit gezegd en dat gezegd en zo praatte ik mezelf schoon. Maar toen moest ik daar voorbereiding preken. Dat kon natuurlijk niet. Maar schuld belijden kon ook niet. Ze zeiden: 'Stel dat avondmaal maar uit.' Maar dat kon ook niet. Ik kon die ambtsbroeder wel telefonisch bereiken, maar dikwijls nam ik de haak op en legde hem weer neer. Steeds probeerde ik het weer, maar het ging niet. Tenslotte nam ik met een noodschreeuw en een alarmgeschrei de haak van de telefoon en draaide zijn nummer en zei: 'Mijn waarde broeder, ik moet bij jullie voorbereiding houden en dat kan niet. Neen, dat kan niet! Er liggen zulke brokstukken tussen u en mij dat ik er niet overheen kan komen. Zou u mij alstublieft willen vergeven?' Toen vroeg hij: 'Wilt u het mij ook vergeven?' Ik antwoordde: 'Natuurlijk man!' Het was meteen glad.¹³⁰

Op zijn sterfbed vroeg ds. M. De Ketterij of ds. Mallan hem ten laatste nog eens op te willen komen zoeken, opdat alles vlak zou zijn eer hij het tijdelijke met het eeuwige zou gaan verwisselen. Maar ds. Mallan wenste niet te komen om zich met zijn broeder te willen verzoenen. Daar stond paus Mallan, na vele jaren, kennelijk nog iets te hoog voor. Kijk Wim, hier gruw ik van. Iemand kan voor mij nooit te diep vallen, maar van dit soort onverzoenlijk pauselijk gedrag moet ik werkelijk NIETS hebben. Zulke dingen vind ik beslist geen goede tekenen. 'Toon mij uw geloof uit uw werken', leert ons de apostel Jacobus, Wim. Het deed me denken aan de gelijkenis van de onbarmhartige dienstknecht.....Broeders, indien ook een mens vervallen ware door enige misdaad, gij, die geestelijk zijt, brengt den zodanige te recht met den geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelf, opdat ook gij niet verzocht wordt. Draagt elkanders lasten, en vervult also de wet van Christus. Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf in zijn gemoed. (Gal. 6:1-3)

Ds. M. de Ketterij was vanuit de vervloekte verdorvenheid van zijn oude vlees uit pure zwakheid in deze zonde gevallen, maar bij ds. Mallan was het pure opzet dat hij zijn broeder niet wilde vergeven. God had ds. M. De Ketterij deze zonde wel willen vergeven, maar ds. Mallan niet. Ds. De Ketterij beseft heel goed, dat waar de breuk gemaakt ook geheeld diende te worden. Hij kwam tweemaal aan de deur bij ds. Mallan, maar hij wenste 'de heer De Ketterij' beslist niet

meer in zijn pastorie te ontvangen. Kijk Wim, dat is nu een puur pauselijke houding, die beslist niet onder stoelen of banken gestoken behoeft te worden. Publieke zonden mogen immers ook publiek bestraft worden, in aller tegenwoordigheid, 1 Tim. 5:20. Helaas hebben maar weinigen de euvele moed om dit soort dingen bij tijden naar voren te brengen. Niet uit venijn, maar tot heilzame lering en opdat deze dingen tot oneer van God en onze naasten, niet meer zullen gebeuren. ROME heeft destijds immers al genoeg misstanden in de kerkelijke doofpot willen stoppen. Om deze redenen vraag ik me ook af, of ds. Mallan aan Joh. Van der Poel niet gewoon uit burgerlijk fatsoen om vergeving heeft gevraagd, in plaats vanuit de broederlijke liefde. *De zwakke sterkt gij niet, en het kranke heelt gij niet, en het gebroekene verbindt gij niet, en het weggedrevene brengt gij niet weder, en het verlorene zoekt gij niet; maar gij heerst over hen met strengheid en met hardigheid, Ezech. 34:4.*

Ds. Mallan meende zijn collega-ambtsbroeder uit zijn ambt te moeten schorsen, maar waar lezen daarvan in Gods Woord...?? Hieruit blijkt dat ook weer dat wij nog lang niet van de vervloekte ROOMSE pauselijke hiërarchie verlost zijn geworden. Waar staat er in Gods Woord geschreven dat David na zijn val met Batsheba, of na zijn volkstelling, door God en/of door de profeten uit zijn ambt is ontheven....?? Zeg me waar...?? Waar staat het dat Simson uit zijn richterlijk nazireersambt werd ontheven, nadat hij in Gaza een hoer had gezien en tot haar in was gegaan...?? Waar staat het geschreven dat Hizkia uit zijn koningsambt werd ontheven, toen voor hij de heidenen met zijn door God geschonken rijkdommen pronkte, zonder God daarvan de eer te geven...?? God heeft al deze zonden niet ledig toegezien, en ze ook rechtvaardig bestraft. Het zwaard is van Davids huis immers niet geweken, het heeft Simson zijn ogen gekost, en Hizkia werd met een dodelijke ziekte geslagen. Maar er was bij God vergeving, opdat Hij recht kinderlijk gevreesd zou worden. Nadat zij allen berouw hadden gekregen over hun bedreven zonden, stelde God Zich als verzoenlijk Vader jegens hen op. Kijk Wim, dat is de zuivere bediening van wet en evangelie. Maar ds. Mallan en zijn hele farizeïsche godsdienstige klik, regeren vanuit de dienstbaarheid der wet. Maar niet alleen dit kerkverband, dit godsdienstig farizeïsme heeft nu bijna overal de boventoon gekregen. Wie zal ons daarvan eens genadiglijk verlossen, Wim?

Ten laatste, weet je waarom Luther zoveel van zijn Bijbeltje hield, Wim? Omdat hij somtijds weleens uit de wangestalten van Gods volk gesticht werd. Daar lees je ook van in de autobiografie van bijv. John Warburton ook veel over, maar helaas NIET in die, door anderen geschreven, zoetsappige levensbeschrijvingen en bekeringsgeschiedenissen van Gods volk. Ik heb de weerlegging nogmaals nagekeken op evt. schrijffouten, en hier en daar nog iets aangepast, zie pdf-bijlage. Ik besloot deze weerlegging met deze volgende woorden :

“Geliefde lezer, met deze laatste dingen ben ik het best eens, maar ik heb u uit liefde op het gevaar van zijn dogmatische verderfelijke leerdwalingen willen wijzen. Bedenk toch ernstig dat er onder de wet, uw eerste geestelijke man(Rom. 7:1-3), en daarmee ook onder de overtuigingen, en ontdekking, en vervloekingen, en ontblotingen, en ontgrondingen der wet, geen geestelijk leven mogelijk is. Waarom niet? Omdat de wet niet machtig is tot levendmaking, en ook niet uit het geloof is, lees Gal. 3:12-21. Het geestelijke leven begint pas wanneer een geestelijk gestorven zondaar in en door het werk van Christus, met bewustheid van zijn ziel, van de vloek der wet verlost is geworden, Rom. 6:7-8. Waarom leg ik hier zo de nadruk op? Om de reden dat er (heel) veel zielen zijn, die door deze uitleg van leer alrede menen wedergeboren te zijn, maar helaas Christus nog niet kennen, en daardoor nog niet met Hem verenigd zijn door een waar

zaligmakend geloof. Dat zijn zielen die hun schuld wel hebben thuis gekregen, maar bij wie het nooit is opgelost geworden is in het bloed van Jezus Christus. Deze zielen menen dat God in hen een goed werk is begonnen, vanwege hun tranen en de veranderingen die in hun leven is gekomen. Maar levensverandering is nog geen levensvernieuwing, lezer. We moeten daartoe eens Ander worden. Wat horen we het dan ook vaak dat wanneer zulke zielen op hun sterfbedje komen te liggen, en nog immer hopen dat God het zgn. goede werk in hun ziel begonnen, toch zekerlijk zal voleinden. Kijk lezer, en dit is nu het duivelse bedrog, c.q. de zgn. ingebeelde hemel waarmee velen voor eeuwig verloren zullen gaan. Ze vergeten dat God gezegd heeft: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb, hoort Hem. En als we Zijn stem dan nog nimmer tot verlossing van onze ziel hebben gehoord, dan is er in uw verdorven zondige ziel nog nooit een vast Fundament gelegd tot zaligheid, waardoor u zalig kan worden. Hoe zal God dan ooit op dat ‘zgn. goede werk in u’ terug kunnen komen? God heeft geen behagen in uw tranen, noch in uw kernen, noch in uw levensreformatie. God vraagt een volkomen betaling jegens Zijn door u geschonden wet. En bedenk dan toch dat u met uw tranen, en uw kernen voor God niet kunt betalen. Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen. En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de rechtvaardige zal uit het geloof (in Jezus Christus) leven. Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden.”

Met vriendelijke groet,

Daan Kleen

Van: Wim M.

Verzonden: maandag 11 januari 2010 - 14:54 uur

Aan: 'D.J. Kleen'

Onderwerp: getuigen van de classisvergadering

Die ik persoonlijk hierover heb horen spreken :

- 1.) ouderling C. Neele (Rotterdam-West);
- 2.) ouderling L. Andeweg (Goudswaard).

(beiden inmiddels overleden)

Op de bewuste vergadering, waarin ter stemming de wederopneming van Ds. M.v.d. Ketterij ten doel was gesteld, werd de aanwezigen gevraagd naar hun mening en indruk van de schuldbekentenis.

In beeldspraak :

Wel degelijk is er bij de RABOBANK in 1e instantie de OPENSTAANDE SCHULD (die dáár gemaakt werd) getracht te vereffenen.

Dat later bij de ABN-AMRO werd ingelost is vers twee.

Géén EENMANSACTIES :

(een vergadering in het kerkelijk leven is wat anders, dan een eenmansbesluit!)

De zeer kille bekentenis gaf de doorslag NIET tot wederopneming over te gaan.

(nu is het ook geen kleine zaak om in een hoedanigheid als predikant openbaar tot (warme) erkentenis over te gaan...

Men kon zoals dat heet het niet geheel overnemen.

Ziedaar wat heeft plaatsgevonden.

Dus er moeten geen verhalen uit de duim worden gehaald, Daan. Dat is zeker niet gepast.

Met vriendelijke groet

Wim M.

Van: D.J. Kleen

Verzonden: maandag 11 januari 2010 - 20:09 uur

Aan: Wim M.

Onderwerp: RE: getuigen van de classisvergadering

Dag Wim,

Dit geeft dan toch wel heel duidelijk hoe onverzoenlijk zij zich jegens hun collega-ambtsbroeder ds. M. De Ketterij hebben opgesteld...??

Hadden zij hem dan niet thuis op moeten zoeken, gelijk ds. Joh. Van der Poel gedaan heeft??? Integendeel, zij riepen hem voor het sanhedrin van de GGiN tot erkentenis, alwaar de dood over het leven moest beslissen. Ds. Joh. Van der Poel misbruikte de macht die hij in zijn kerkverband had nooit, maar bij deze heeft hij zijn macht gebruikt om zijn broeder in nood te redden. Had dominee Mallan dit op dat moment tijdens die classisvergadering zijn zgn. pauselijke macht dan ook niet kunnen laten gelden...??

Je begrijpt er helaas nog weinig van, Wim. Bij Poel was de verzoenlijke evangelische liefde, de ondertoon. Maar ds. Mallan heeft zich netjes achter een demo(n)cratische classisstemming van de GGiN verscholen, zodat men hem achteraf bezien, zgn. nooit iets kon verwijten. Toen paus Mallan zich, na de reddingsactie van Joh. Van der Poel jegens ds. M. De Ketterij, toen ook nog eens zeer gepasseerd gevoelde, begon Mallan de boekjes 'sprokkelhout en snipperhout' van Joh. Van der Poel in de Wachter Sions publiekelijk te bespotten. Toen hebben velen zelfs hun lidmaatschap op de WS opgezegd. Maar het is niet alleen ds. Mallan, Wim. Deze ROOMSE angstpsychose heerst werkelijk binnen de gehele gereformeerde gezindte. Wanneer iemand een stap verkeerd zet, staan er meteen tien man gereed om hem voor zijn schenen en enkels te trappen. Het is alles wet en dienstbaarheid wat de klok slaat, dit doen en dat laten. Maar zeg me nu eens, waar heerst Geest der vrijheid, der vrede en der liefde in kerkelijk Nederland nog...?? Wanneer een ziel veel mag wandelen in de liefde Gods in Christus, dan ben je een vloerkleedje voor een ander, Wim. Maak zelf de toepassing maar.

Roep uit de keel, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin, en verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis Jakobs hun zonden, Jes. 58:1

Wie oren heeft om te horen, die hore...

Daan Kleen

en huwelijken, de gebruikelijke bid- en dankdagen, eenige door de weekse predikbeurten tusschen dank- en bidstond, 8 zondagen per jaar vrij af om de andere gemeenten te kunnen dienen, terwijl de belooning was gedacht op het zakje deurcollecte bij elke predikbeurt, en voor een woning zal worden zorggedragen.'

123. *Twee Wegen*, juli 1976.
124. *Ten tijde des ouderdoms*, 39.
125. *Twee Wegen*, februari 1975.
126. Ds. F. Mallan, destijds predikant van de Ger. Gem. in Ned. te Veenendaal, schreef over dit boekje in *De Wachter Sions*: 'Je staat ervoor wat je allemaal hoort en onder ogen krijgt. Biddagspredikaties worden er uitgegeven met het gebed van de leraar er bij. Dan kunt ge zien, hoe goed dat hij bidden kan. Dan kun je het op prijs stellen, dat er met de biddagen nog zulke biddende leraars zijn. En dan komen er nog een hoop spreuken achterop, die men dan heel nederig sprokkelhout noemt, waar degenen die arm en koud geworden zijn zich bij warmen kunnen. Nu, laten zulke leraren daar bij zichzelf de kachel maar mee aanmaken. Dan kunnen ze zich warmen bij de sprankels van het vuur dat zij zelf ontstoken hebben. Ik zal me dan maar bij de Spreuken van Salomo houden, want van het sprokkelhout van die leraar wil mijn kachel nog niet branden. Anderen geven hun bekering al in het licht als zij nog leven. Het moest na hun dood eens niet gebeuren! En het is toch altijd aangenaam, als je in je leven al het boekje van je levensbeschrijving mag zien, waarom je later als een mens die het zo goed van God geleerd had, bewierookt zal worden. En de mensen zijn zot genoeg om die boekjes te kopen. Daar zijn we nu terecht gekomen met al die bijzondere bevindingen van de laatste eeuw' (*De Wachter Sions*, 30 december 1960, 8e jrg. nr. 20). Bovenstaand gedeelte was dus geen recensie, maar onderdeel van een zogenaamde stichtelijke overdenking. De andere predikant over wie ds. Mallan schreef, was vermoedelijk ds. W. Baaij uit Doorn, die in april 1960 tot de Oud Gereformeerde Gemeenten was overgegaan. Sommige lezers uit Geldermalsen, zo zagen we in het archief aldaar, zegden hun abonnement op dit blad op, omdat ze dachten dat men ds. W.H. Blaak op het oog had. We hebben deze reactie van *De Wachter Sions* tijdens het schrijven van dit boek op minstens twintig verschillende manieren horen weergeven, wat geen wonder is na zo'n kleine veertig jaar. Om dit misverstand wat te corrigeren, hebben we de originele tekst, zij het met enige schroom, hier toch maar afgedrukt.
127. Dit was voor allen een grote teleurstelling. In de eerste plaats voor Van Prooijen zelf, maar ook voor de gemeente, omdat haar nieuwe voorganger de eerste tijd niet kon voorgaan. Dit ziekbed bracht opnieuw een geestelijke strijd teweeg. Nu over de juistheid van de beslissing om in Grafhorst de herdersstaf op te nemen. Op een nacht onderwees de Heere hem echter uit de geschiedenis van de Macedónische man, staande, die bad en zeide: 'Kom over in Macedónië en help ons.' Een zoete vrede vervulde nu zijn hart.
128. *Christus' toezegging en opdracht aan Zijn dienstknechten*.
129. *Mengelstoffen*, 58.
130. *Ruth, de Moabitische*, 303.
131. *Kamper Nieuwsblad*, 7 april 1964.
132. *Kerknieuws*, mei 1964. Deze gemeente is tijdens het schrijven van dit hoofdstuk, januari 1999, opgeheven. Mijn vriend ds. A.P. van der Meer uit Krimpen aan den IJssel leidde de laatste dienst.